

ODV

Openbare bijeenkomst, Antwerpen 20 Oktober 1981

DE KRACHTEN IN DE MENS

- - - - -

Aan het begin van deze bijeenkomst zou ik er u graag aan willen herinneren dat wij sprekers van deze groep niet onwetend of onfeilbaar zijn, m.a.w. het is erg belangrijk dat u zelf nadenkt en om een collega van mij te parafraseren: het kan voor een mens beter zijn zijn eigen fouten te maken dan het goede van een ander te volgen zonder te weten waarom.

Ons onderwerp voor vanavond: Ik heb er geen bijzonder in gedachten vastgelegd. Als u wilt kunt u er zelf een kiezen.

-Kunt u misschien nog eens in 't algemeen spreken over de krachten van de mens, die wij niet altijd goed weten te gebruiken en dan nog een toelichting geven hoe we die beter kunnen gebruiken en ontwikkelen voor onszelf en voor onze medemensen?

-Nou, dat is geen bezwaar: de krachten in de mens, precies zoals u wilt.

Wanneer we natuurlijk spreken over de krachten in de mens, dan moeten we natuurlijk wel begrijpen dat we met veel verschillende zaken te doen hebben. U kunt dus niet zeggen: het komt allemaal uit de geest of uit de ziel, zij het zeer indirect. U moet uitgaan van een paar heel gewone principes. Het eerste is dit: in het verre verleden, toen hij hoofdzakelijk jager was, had hij een nabijheidsgevoeligheid, d.w.z. dat hij de uitstraling en de nabijheid van levende wezens in zijn buurt kon opvangen. Wat later is dat veranderd en het is een vorm geworden van empathie, een gevoelensdelen, ook eveneens op afstand en nog later zijn daar bepaalde vormen van telepathie uit voortgekomen. Deze zaken zijn in wezen normale menselijke gevoeligheden, ze behoren doodgewoon tot uw menselijke structuur en een bijzondere gevoeligheid in deze zaken wordt ook vaak genetisch overgedragen van geslacht op geslacht. We hebben hier dus niet te maken met paranormale zaken die direct met de geest te maken hebben, maar we hebben wel te maken met eigenschappen waarvan de mens zich slechts/zelden volledig bewust is en waarbij de mens vooral ook door de moderne wereld, de conditionering daarvan, de religie en al die andere dingen; eigenlijk afstand probeert te nemen wanneer hij ze ontdekt. Dat is natuurlijk dwaas. Laten we deze eerst bespreken, dan kunnen we later verder gaan.

Gevoeligheden voor de aanwezigheid van anderen bezit u allen in zekere mate, maar het is niet voldoende dat u zegt: ik voel dat er iemand is of naar mij kijkt. Probeert u elke keer, wanneer u dat gevoel ontdekt, er u gewoon helemaal op in te stellen. U zult ontdekken dat op een in woorden bijna niet uit te drukken manier, u een soort stralingen ontvangt. Er zijn zelfs technici die zeggen dat dit samenhangt met de verschillende stralingen en ritmen die in de hersenen te constateren zijn. Die gevoeligheid maakt het mogelijk personen die u eenmaal gezien hebt, te herkennen zonder dat u ze ziet, alleen al wanneer ze in uw nabijheid zijn. Een dergelijke begaafdheid maakt het u ook mogelijk u te oriënteren op die plaatsen waar u normalerwijze niet zoudt kunnen zien en niet zoudt kunnen manoeuvreren.

U zult ontdekken dat zelfs planten op de duur een zeker uitstraling geven, zodat iemand die deze gaven kan ontwikkelen, bijvoorbeeld in het stikkedonker door een bos kan lopen zonder ook maar een enkele boomstam aan te raken.

Wat die empathie betreft is het iets moeilijker. In de eerste plaats begrijp je vaak niet waarom je ineens overweldigd wordt door een gevoel van droefgeestigheid, van opstandigheid of iets anders. In de tweede plaats: wanneer het gebeurt ben je geneigd om jezelf de schuld te geven en als je dat niet redelijk kunt doen is het onderbewustzijn altijd nog een goede uitvlucht. Wanneer je die empathie-gevoelens bezit, en de meeste mensen zijn er in meerdere of mindere mate wel ontvankelijk voor, dan moet u zich realiseren dat die stemming een bron moet hebben en dat die bron niet in u, maar buiten u kan liggen. Zoek naar oorzaken buiten u. Hierdoor leert u weer de in u opwellende gevoelens en het buiten u bestaande te associëren en op de duur zelfs nauwkeurig te bepalen. Ook hier is het een kwestie van je bewustzijn: wat er gebeurt en er aandacht aan schenken. Dit komt uiteindelijk gelijk aan oefenen.

Wat telepathie betreft zitten we met grotere moeilijkheden. Telepathie is namelijk niet alleen lichamelijk, ze kan ook astraal of geestelijk zijn. Hierdoor kunnen in telepathische contacten nogal wat tijdverschuivingen voorkomen. U kunt dus wel bijvoorbeeld een juiste volgorde van getallen of beelden ontvangen, maar op andere tijdstippen. U loopt bijvoorbeeld twee beelden voor of drie beelden achter. In een dergelijk geval zeggen we dat hier minstens astraal gevoel aanwezig moet zijn. Het gaat hier niet om de zuiver lichamelijke telepathie, daar komen we dadelijk op terug. Gewone telepathie zult u als leek het gemakkelijkst herkennen doordat u opeens aan iemand denkt die u misschien in tijden niet gezien hebt en die kort daarop op komt dagen of waar u ineens bericht over krijgt. Dit is over het algemeen, niet in alle gevallen, maar over het algemeen, telepathisch rapport. Wanneer u zich realiseert onder welke condities bij u deze gevoelens voorkomen, kunt u ook gaan zien wat uw eigen vermogen op dit ogenblik is. Probeer dan niet om dat vermogen uit te breiden, maar eerst om het te articuleren, zoals men zegt, dus uitvoeriger en begrijpelijker te ontvangen. Probeer een dergelijk gevoel, door u eventjes daarop te concentreren, zonder denkbeelden, althans met zo weinig mogelijk denkbeelden, woorden te ontvangen. U zult ontdekken dat die woorden niet precies zijn wat een ander heeft gezegd of heeft gedacht, maar dat ze wel vergelijkbaar zijn, er zijn parallellen. U ontvangt de gedachte en u drukt die wel op uw eigen wijze uit, maar de inhoud wordt door de ander bepaald. Wanneer u er aardigheid aan hebt kunt u dat oefenen. U zult verder ontdekken dat mensen die u zeer sympathiek zijn of zeer antipathiek, bij u veel shellere resultaten veroorzaken dan degene die u onverschillig laten. Dat wordt o.m. veroorzaakt doordat u dat wat u haat en dat wat u bemint veel scherper gestalte geeft in uw eigen gevoelsleven en denkwereld dan anderen en hierdoor ook sneller reageert op alles wat er mee samenhangt.

Dit zijn dan gewone erfelijke kwaliteiten. Ik zou daar onder omstandigheden nog telekinese bij kunnen nemen, maar telekinese hangt in ieder geval samen met astraal en levenslichaam. De geoefende telekineet kan het beeld van hetgeen hij wil bewegen in zijn eigen denken vormen, maar hij heeft altijd de levensenergieën nodig die niet zuiver stoffelijk zijn. Hij heeft daarnaast bepaalde materie nodig die men dan in de spiritistische kringen vaak ectoplasma noemt, ofschoon ik plasma eigenlijk een juistere aanduiding vind want het is overal te vinden. Dit plasma wordt dan; zoals dat heet, gevormd tot een pseudopode, een schijnbaar verlengsel, een uitstulpsel waarmee dus, zonder echt lichamelijk contact, de verplaatsing van voorwerpen mogelijk is. En daar valt dan verder bij op dat door de kracht die gebruikt wordt, de zwaartekrachtshoudingen veranderen zodat u veel meer kunt verplaatsen dan u lichamelijk zou kunnen doen.

En daarmee zitten we dus op de gans van wat levenslichaam en astraal doen en wat het lichaam doet. Aangezien de meesten van u zich niet bewust zullen zijn van hun onstoffelijk ik ga ik er van uit dat u dus werken moet met lichamelijk bewustzijn, dat is dus hersendenken plus bepaalde gevoelswaarden. Hier bestaat de mogelijkheid tot wat men noemt uittreden, men zou het ook waarnemen op afstand kunnen noemen. Er bestaat de mogelijkheid om bepaalde tijdsprongen te maken met dit bewustzijn, zowel naar de toekomst als naar het verleden. Er bestaat verder een sterke mogelijkheid tot aflezing van trillingen die zijn achtergebleven in bijvoorbeeld voorwerpen. Hoe werkt het? U hebt zelf een eigen trillingsgetal, zoals men zegt. In feite is het zo dat u een aantal cyclische verschijnselen hebt, dus zich herhalende en een bepaalde vorm vertonende verschijnselen die deel uitmaken van uw aura. Die aura zelf bestaat nu uit verschillende uitstralingen. De uiterste rand is geestelijk, daarachter vinden we het astraal met het levenslichaam voor een groot gedeelte daarin. Het levenslichaam gaat ook nog verder in de infrarood-laag die dicht rond het lichaam ligt, dat is de kern bijna van die aura. Maar het geheel van die aura bevat een aantal bewegingen, een soort eb en vloed zeg maar. Deze eb en vloed vormen uw eigen trillingsgetal. Dit trillingsgetal kan elke andere trilling die daarmee harmonisch is, -en denkt u nu maar aan de afstemming van een klavier bijvoorbeeld, -ontvangen en wordt daardoor beïnvloed, terwijl omgekeerd die aura vanuit zichzelf, door dat trillingsgetal al datgene dat daarmee harmonisch is ook wederkerig beïnvloedt. Wanneer je daarmee moet werken is het bij telekinese eenvoudig genoeg, dan hebben we voldoende aanleiding wanneer er een emotie bestaat plus een verlangen en dat verlangen kan zelfs onderbewust zijn. U hoeft dus nog helemaal niet te denken : ik smijt die deur dicht. Wanneer er een gevoel is dat je iets moet doen en daarbij het dichtsmijten van die deur voor u gebruikelijk is, dan valt die deur met een smak dicht. Je hebt het dus wel zelf gedaan, maar u beseft het niet helemaal. Vorm je een bewust beeld. Zeg je bijvoorbeeld: ik wil die kandelaar van hier naar daar verplaatsen, dan is het noodzakelijk dat u zich een beeld maakt van die kandelaar, van de beweging van die kandelaar en de plaats waar ze zich heen moet bewegen. U hebt altijd drie factoren die u in uw besef moet prenten, namelijk: de plaats waar ze heen gaat, de plaats waar ze zich bevindt, -de vorm is eigenlijk minder belangrijk, -plus de weg die moet worden afgelegd. Dat houdt verder in dat u zich geen zorgen moet maken over tussenstaande beletsels. Het kan zijn dat je in het begin eens een fout maakt, een vaasje omgooit of zo, maar op de duur beheers je die materie zozeer dat ze zich zelfs kan dematerialiseren en dit wil zeggen: de onderlinge ruimte tussen de kleinste deeltjes dermate vergroten dat ze zich door normale materie kan bewegen zonder dat het eigen spanningspatroon ervan verstoord wordt. En dan kan het uiteindelijk ook terugkeren naar die vorm waardoor over het algemeen wel enige warmte vrij komt.

De telekineet werkt op die manier. Om telekinese te oefenen moet je nooit uitgaan van grote dingen. Begin maar met hele kleine dingetjes, bv. de naald van een kompas zet je gewoon op een pin en je probeert met je gedachten dat ding linksom, rechtsom te laten draaien. Na enige oefening lukt het heel vaak wel. Een ander punt: u kunt met dobbelstenen gaan werken en u concentreren op een bepaalde combinatie. U werkt bijvoorbeeld met drie stenen. U stelt u voor dat u bijvoorbeeld een 6 een 3 en een 1 gooit. Wanneer u die combinatie kunt vasthouden dan ziet u dat volgens de kansrekening het aantal malen dat die drie waarden gelijktijdig voor komen echt boven de norm ligt. Op die manier leer je hoe je eigenlijk die dingen moet voelen, want telekinese is voor een groot gedeelte een gevoelswaarde en om ze helemaal bewust te kunnen behandelen moet je er erg veel ervaring mee hebben. Tussen twee haakjes, ik wil u er wel op wijzen dat het verplaatsen van geld uit een of andere kas naar uw binnenzak ook langs deze weg niet is toegelaten. Het valt in het begin niet zo op, maar het is en blijft strafbaar.

Nu komen we aan die gevoeligheden van waarnemen op afstand, hoe kan dat? Wel, voor de geest is er geen plaats. Dat klinkt misschien gek, maar de geest heeft geen beperking. Op het ogenblik dat zelfs maar een deel ervan loskomt, gedraagt het zich als een gas dat loskomt in een luchtledig, d.w.z. het vult zo volledig mogelijk en met een steeds groter wordende ijlheid de beschikbare ruimte. Indien u zich concentreert op een bepaald punt, dan hebt u de ruimte beperkt en zal daardoor de intensiteit van de waarnemingsmogelijkheid groter zijn. Wil je dus waarnemen op afstand, dan begin je met een eenvoudige aanloop. Je bouwt je een beeld op van de plaats waar je wilt waarnemen. Dat lijkt fantasie, dat is het niet helemaal. Het is namelijk een vorm van zelfsuggestie, we zeggen zelfhypnose, waarbij je overgaat van waakbewustzijn in een droomtoestand, maar door de behoefte om rond te kijken en waar te nemen ga je observeren. Nu blijkt dat niet de eerste voorstelling, maar wel alle ontwikkelingen en afwijkingen van die eerste voorstelling behoren tot de werkelijkheid zoals die elders bestaat. Het is voor u dus mogelijk om bijvoorbeeld hier te zitten en waar te nemen in India of als u daar meer voor voelt kunt u naar Disneyland gaan in Amerika, het is precies zoals u wilt. U kunt ook gaan kijken hoe het met de pinguïns gaat aan de Zuidpool. Wanneer je dit doet, begin weer met bekende punten, probeer niet te ver weg te gaan ineens. Ga naar die plaatsen die je kent, bouw een beeld daarvan op en ga vervolgens kijken naar die dingen die kunnen veranderen. Welke bloemen staan er op tafel? Welke tijdschriften zijn er op een bepaalde plaats te vinden? Hoeveel eieren staan er in de kast? En dan ga je de volgende dag kijken of het klopt, dat kun je met een smoes altijd doen. Je ontdekt dat je ongeveer de helft gelijk hebt met je waarnemingen en dat betekent dat je ook gaat begrijpen voor welke gegevens je het meest ontvankelijk bent, dat ligt namelijk niet alleen aan de projectie van het bewustzijn, maar ook aan het vermogen om dat weer terug te brengen in het waar bewust herinneringsvermogen. Dus op deze manier oefen je. Ga nooit uittreden naar vreemde werelden. In de eerste plaats kan dat zeer gevaarlijk zijn omdat u er wordt geconfronteerd met situaties die u niet kent en ook niet aankunt. In de tweede plaats beschikt u in het begin niet over voldoende zelfvertrouwen en zelfkennis. Uittreden naar een hogere wereld is heel mooi, maar wanneer je dit bewust wilt doen, moet je eerst ervaringen hebben met uittredingen in je eigen wereld zodat je hebt geleerd hoever je op deze waarnemingen kunt vertrouwen, anders ga je ten onder in een fantasiespelletje en dan kan er werkelijkheid bij zitten, maar ze wordt zo vertekend dat het eerder gevaarlijk is en misleidend, dan een verdere bewustwording.

Dan krijgen we natuurlijk ook nog de mogelijkheid om een inductor te gebruiken. Wanneer iemand u een brief heeft geschreven en hij heeft daarbij intens aan u of aan die brief gedacht, dan betekent dit dat die materie die gedachten heeft opgenomen. Je zou het een soort a-straling kunnen noemen, bij wijze van spreken, maar het is niet helemaal juist. Deze straling wordt opgenomen. Bent u er nu gevoelig voor dan gebeurt ongeveer het volgende: U neemt het tussen uw handen, dat is het begin omdat u handen meestal ziet als iets of datgene wat manipuleert. U probeert indrukken te krijgen. Blijven ze te vaag, dan probeert u het hier zo, boven het middenrif, daar zit namelijk een chakrum. Concentreer, probeer te zien. Komen de beelden iets duidelijker, maar niet duidelijk genoeg, probeer of u bv. bij de keel meer gevoeligheid bezit en als u al een heel eind op weg bent dan zult u het waarschijnlijk voor uw voorhoofd houden. Neem die stralen of die trillingen op, hoe u het noemen wilt. Door dit patroon te nemen als het doel voor een uittreding is het mogelijk ook een door u nooit gekende of betreden plaats op aarde te vinden, namelijk de plaats waar deze trillingen mee samenhangen. Trillingen is maar een zeer betrekkelijke aanduiding, wilt u daaraan denken? Het is een vergelijkende aanduiding. U zult bemerken dat u door het gebruiken van inductoren niet alleen in staat bent om op afstand waar te nemen, ook datgene dat gebeurt op plaatsen waar u nooit geweest bent, en daarbij vaak zeer treffende beschrijvingen te geven, maar u zult verder ontdekken dat u geneigd bent juist bij dit soort verplaatsingen van bewustzijn een vast standpunt in te nemen.

Dit betekent dat hetgeen u ziet alleen juist is vanuit dit bepaalde standpunt. Trek daarom geen conclusies over de structuur van het geheel, maar bepaal u tot datgene wat voor u ~~direct~~ waarneembaar is. Wanneer het gaat om controles, ga eveneens uit van datgene wat voor u, van uw punt van waarneming, het meest direct waarneembare was. Pas wanneer u enkele malen dergelijke waarnemingen hebt gedaan en door controles zeker bent dat u succes hebt, kunt u verder gaan. Dan bevindt u zich op een plaats van uitgang. Neem de omgeving in u op. U kijkt vervolgens naar een bepaalde plaats. U kiest uit: is het een landschap dan kan dat een kerktoren zijn; is het een kamer, een venster om te zien wat daarbuiten ligt. En beweeg u door uw wil: u wilt daarheen gaan, in die richting. U zult zien dat uw situatie verandert. Is die verandering opgetreden, maak dan gebruik van uw waarnemingsvermogen, kijk wat er voor nieuwe gegevens beschikbaar zijn. Ongeveer de helft van de waarnemingen zult u zelf toch weer vergeten, maar wat overblijft is vaak voldoende om verbluffende resultaten af te werpen die voor parapsychologen bovendien zeer aantrekkelijk kunnen zijn.

Wanneer we nog iets verder gaan dan hebben we dus niet alleen meer die projectie van astraal en levenslichaam, maar we hebben ook te maken met de geest. Nu heeft iemand eens gezegd: de ziel is een goddelijk iets, als een ui omgeven door vele lagen verschillende schillen die in structuur iets van elkander kunnen afwijken, maar uiteindelijk toch uit dezelfde wortel stammen. Hij had geen ongelijk. Het is namelijk niet mogelijk om te zeggen hoeveel geestelijke voertuigen u bezit. Elk bewustzijn dat u bereikt, betekent een activeren van een deel van uw wezenlijk ik en dat is dan uw voertuig, of zo u wilt: uw lichaam. Daar het aantal variaties in uw bewustzijn, althans theoretisch, oneindig is, zal ook het aantal voertuigen en de kwaliteiten ervan theoretisch oneindig zijn. U moet dus nooit proberen in geestelijke zaken een voertuig te activeren, bv.: ik ga nu mijn lichaam uit de zomerlandsfeer wekken. De kans is heel erg groot dat u alleen maar innerlijke verwarring tot stand brengt en uw resultaten zullen over het algemeen niet veel meer zijn dan een sprookje dat u uzelf vertelt om aan het begrip van mislukking te ontkomen. Richt u op een bepaalde wereld. Doe dat niet door die wereld te omschrijven. Geestelijke werelden hebben nu eenmaal geen structuren, kleuren, lijnen en vlakken zoals u die kent, ook al is er in gelijkenis een omschrijving in die termen mogelijk. Richt u in het bijzonder op het gevoel van een sfeer: denk aan een wereld van vrede en dan kun je later zeggen: het was net of ik op een open plek kwam, er was gras, er was een blauwe hemel en ik voelde mij een met het gras en een met de hemel. Degene die het dan hoort die zegt waarschijnlijk: dat is een mystieke ervaring. Maar u hebt vrede gezocht. Het beeld dat u ervan terugbrengt is niet reëel, het is een analogie, een soort gelijkenis.

Kies nooit duistere werelden uit en dat betekent ook een wereld waarin haat of macht een rol spelen. Wanneer u volleerd bent, zult u dat onder omstandigheden wel kunnen doen maar u zult altijd eerst moeten zorgen dat u die werelden zoekt waarin uw eigen innerlijk evenwicht groter wordt, uw zelfvertrouwen wordt versterkt en waarin u een gevoel van rust en vrede kent.

Wanneer je daaraan begint dan ontstaat een vreemd proces, men noemt het wel eens meditatie en uittrekking. Wanneer je namelijk in die toestand bent, ben je bewust van een wereld die je summier en op je eigen wijze omschrijft, maar daarin is een brandpunt. Wanneer je dat brandpunt bereikt, heb je het idee, menselijk gezien: ik ga zitten, ik ga mediteren en dan lijkt het net of er van alle kanten een soort kennis en een soort emotie naar je toevloeit. Alweer, denk niet dat de restanten die je overhoudt, op aarde direct hanteerbaar zijn. Ze zijn aanwijzingen voor de richting waarin u materieel moet denken en werken, geen absolute openbaring waardoor materiële scholing of nadenken overbodig wordt.

Heb je ook deze fase gehad dan komen we in de periode van het bewuste tidspringen. De geest kent, zomin als hij ruimte kent, tijd. Voor haar wordt de gehele kosmos bepaald in punten van bewustzijn en aangezien mathematisch zelfs aannemelijk kan worden gemaakt dat bijvoorbeeld tijd en ruimte twee functies zijn

van een en dezelfde kracht of waarde, zal het u duidelijk zijn dat we dat ook geestelijk kunnen hanteren, zelfs vanuit een stoffelijk standpunt. Wanneer je tijd springt dan zul je altijd proberen om een bepaald punt in de toekomst te bereiken. Doe dit zo weinig mogelijk algemeen. Dus zeg niet: ik wil weten wat er van Jantje terecht zal komen. U komt misschien op het ogenblik dat Jantje net uitglijdt over een hondehoop, nietwaar en u denkt dat het kind zijn nek gebroken heeft terwijl het alleen een lichte hersenschudding overhield. U bent niet in staat om een lange sequentie van gebeurtenissen in de juiste volgorde voor uzelf te noteren. Wat u in feite doet is steeds opnamen maken van één scene. U voegt daar andere scenes achteraan omdat u in dezelfde tijd meer opnamen maakt, maar de tussenliggende feiten kent u niet en kunt u niet kennen. Het is namelijk het vinden van een punt in de tijd, zegt men, waardoor de instelling mogelijk wordt op bepaalde trillingen, op bepaalde personen. Het beeld dat ontstaat, mits van uw aarde, is te herinneren in duidelijke beelden, maar het zijn altijd zeer korte scenes. De conclusies die u eraan verbindt zijn dus niet noodzakelijkerwijze juist.

Hoe dit uittreden in tijd tot stand te brengen? Het is nodig dat ik een doel heb. Dit doel kan het beste een levend wezen of een persoon zijn daar deze immers een zeer specifieke uitstraling hebben. Ben ik op die uitstraling afgestemd, dan kan ik zeggen: toekomst of verleden. Zeg ik toekomst, dan wil dat zeggen dat ik een aantal momentopnamen ga maken die vanuit mijn standpunt gezien in de toekomst liggen. De samenhang, nogmaals, is niet zeker. Om dat nu goed te kunnen doen, moet je natuurlijk weer klein beginnen. Maakt u opnamen van iemand in uw eigen omgeving, een kind, een man, mijnentwege een of andere besteller, bezorger of iets anders en stel u in op een bepaald uur van de volgende dag. U zult het nooit bereiken als u zich op een uur met 24 uur tussenruimte in zou stellen. Dan moet u rekenen met een afwijking van 70 minuten naar beide zijden. U hebt dus 140 minuten waarin de scene zich af kan spelen, pas later leer je dat preciseren en dat is weer een gevoelszaak. Probeer te zien wat deze persoon waarop u zich hebt ingesteld, op het uur dat u in gedachte neemt, zal verrichten. Ontspan u volledig. Wat zich in u afspeelt is een fantasie, het is een soort droompje in het begin. De kans dat het klopt is misschien 3 tegen 10. Herhaal de poging steeds. Dan zult u opeens ontdekken dat u veel dichterbij de werkelijkheid komt te zitten en dat u ook dichterbij het tijdstip komt dat u hadt gesteld. Langzaam maar zeker gaat dat wat u als een soort dagdroom lijkt veranderen in een waarneming die binnen die droom verborgen is. Hebt u dat eenmaal bereikt, een controleerbaarheid op korte afstand, dan kunt u dat proberen te doen met een afstand van bijvoorbeeld een week. Als het om een week gaat moet u wel precies noteren wat u meende gezien te hebben, u kunt het dan namelijk beter later vergelijken. Als u vallen op herinneringen af moet gaan dan hebt u altijd veel meer juist gezien dan in feite het geval was. Door op deze manier eerst dus te oefenen op korte periodes, wordt het beter mogelijk u in te stellen op bijvoorbeeld het levensverloop van een persoon. Dan krijgen we losse scenes. De tijdsduur die tussen die scenes ligt is niet bepaalbaar, ook de betekenis van die scenes is heel beperkt te interpreteren. De verklaringen die je geeft moeten namelijk uit die scene zelf voortkomen. Je kunt niet zeggen: dat zit er achter. Onthoud u dit ook dan komt u langzaam maar zeker in een toestand waarin het u mogelijk is door u, bijvoorbeeld voor het slapengaan in te stellen op iets in het verleden of in de toekomst, daar steeds grotere brokstukken in uw herinnering van terug te vinden. U bereikt ook een grotere juistheid die in die periode ligt op ongeveer fifty-fifty, half om half. Ga je verder met trainen, dan kun je komen tot een juistheid van waarnemen van ongeveer 4 uit 5. Een blijft er altijd twijfelachtig, vergeet dat nooit.

Dan hebben we het hier dus gehad over een paar uittredingsmogelijkheden. We gaan nu verder. Kijk, in de voertuigen die we hier beschreven hebben en dat was dus in het laatste geval het gebruik van wat men noemt lagere geestelijke voertuigen, plus astraal en levenslichaam die bij een uittreden in de tijd allen betrokken zijn, dan komen we naar de beleving in een andere wereld.

Dat is geestelijk mogelijk. Het betekent heel vaak een emotionele verwarring voor de mens. Hij krijgt namelijk te maken met waarden die hij alleen nog in gevoelens vertaalt en die waarden brengen in zijn lichaam weer afscheidingen teweeg en het resultaat is dat hij in het begin verward is. De toestand waarin die waarneming is gedaan lijkt in het begin op een dutje. Later krijgt ze meer en meer de eigenschappen die men ook bij een extase vindt, inclusief zelfs randverschijnselen, vooral de uitstraling, kenbare aura en in enkele gevallen zelfs tijdelijke gewichtsloosheid. Wat dat laatste betreft, houd het vooral binnenskamers totdat u het kunt beheersen. Ja, je kunt nooit weten, als er een herfstwind komt...en voor je het weet zit je ergens anders. Nou goed, zonder gekheid nu even. Wanneer we bezig zijn met al deze dingen, dan is het erg belangrijk dat u blijft begrijpen: we kunnen geestelijk nooit alles overbrengen zoals het is, naar de stof. Het is zoals het vertalen. Wanneer u uit het Russisch in het Nederlands vertaalt, dan zal de inhoud wel gelijk zijn, maar er zullen toch erg veel verschillen ontstaan en sommige begrippen kun je echt niet omzetten of je moet het met hele uitvoerige omschrijvingen weergeven. Datzelfde gebeurt tussen geest en stof.

Wat er verder geestelijk mogelijk is, en dat is nog heel wat, dat moet u niet beschouwen als iets waar u bewust op aarde mee kunt oefenen. Wanneer u alle door mij genoemde eigenschappen ontwikkeld hebt, dan zult u zien dat het andere vanzelf wel komt. Het lijkt me daarom beter om maar even terug te gaan en dan speciaal naar de menselijke levenskracht, het levenslichaam en de uitstralingen die men kan produceren.

U kent allen het zogeheten magnetiseren, neem ik aan. Een naam die door een volledig verkeerd begrip voor hetgeen er mogelijk is en gebeurt eens ontstaan is en nu ingeburgerd. Magnetiseren is niets anders dan het beïnvloeden, door middel van je eigen levenskracht van de levenskracht van een ander. Er zijn mogelijkheden dat u energie afgeeft naar een ander, dit betekent geen open contact, het is eerder wat men noemt een inductieverschijnsel. Er blijft een scheiding bestaan, maar een verhevigde werking aan ene kant brengt een verhevigde werking tot stand aan de andere kant. Het zal u duidelijk zijn dat hier de levenskracht een hele grote rol speelt maar we moeten ons ook aan kunnen passen aan de andere en dat wil zeggen, aan de aura van de andere. Daar waar de trillingen van twee aura's een weinig synchroon zijn, dus bijna overeenkomstig gelijktijdig, daar is een overdracht van kracht bijna altijd succesvol; daar waar de verschillen groot zijn, is ze heel moeizaam en zijn de resultaten zeer gedeeltelijk. Het is belangrijk wanneer je wilt werken met deze vorm van energie, om dus in te stellen op je patiënt, niet omdat die gelijk heeft, maar omdat het de enige manier is om hem te benaderen, want uzelf kunt u nog wel veranderen, maar er zijn een hoop patiënten bij, daar kun je 25 geestelijke olifanten bij halen, die haal je nog niet van hun plaats. Dus, stel u in op uw patiënt, probeer de gevoelswereld, vooral wanneer u wat empathie ontwikkeld hebt, als het ware over te nemen en begin met uw werk vanuit de kracht die u in de ander ziet. Hoe u die kracht toezendt is minder belangrijk. Een van de meest gebruikelijke overdrachten is wat wij wel eens oneerbiedig het wimpelen en wampelen noemen, het met de handen door de aura strijken. Nodig is dit niet. Het kan voor beiden suggestief zijn en de overdracht van kracht vereenvoudigen maar de kracht zelve gaat uit van uw wezen en meestal van het hoogst werkzame chakrum oftewel dat eigenaardig geestelijk-stoffelijk orgaan waarbij zenuwknooppunten als het ware aanduiden waar een directe relatie ontstaat met althans de tweede laag van de aura.

Wanneer u een patiënt wilt behandelen, kunt u dat natuurlijk direct doen. Dat heeft voor beiden door het contact, door de mogelijkheid van directe, spontane reactie vaak voordelen. Maar wanneer u een beeld van uw patiënt op kunt bouwen, gewoon maar een voorstelling, dan kan dat ook, want door de voorstelling hebt u a.h.w. door het omweggetje van de uittreding, maar nu niet van uzelf maar van een deel van uw kracht de tussenliggende ruimte overbrugd.

Het is mogelijk door in geconcentreerde gedachte uw patiënt te behandelen, bij deze feitelijke veranderingen een welbevindende toestand en eventueel ook levensenergiepeil tot stand te brengen. En daar heb ik al heel veel mee gezegd.

Ik weet, er zijn nog veel andere dingen waarover we kunnen praten: de hypnose en weet ik nog veel meer, maar ze zijn in dit verband dacht ik, niet zo belangrijk. Want wat hebben we geconstateerd? a/ De mens is genetisch in staat tot bepaalde zogenaamde paranormale prestaties. b/ Indien deze gevoeligheden ontwikkeld zijn, ook indien dit zeer beperkt is, wordt het hierdoor mogelijk je eigen innerlijk en uitstraling aan te passen aan een ander. c/ Het is mogelijk je bewustzijn te verplaatsen buiten het lichaam en daar waarnemingen te doen. Het is onder omstandigheden ook mogelijk buiten het lichaam en zonder gebruik van enig stoffelijk middel verder te manipuleren: de telekinese.

Dit houdt in dat wij in staat zijn vele dingen te doen. Dan hebben we onze geestelijke mogelijkheden waaronder uittreding naar verschillende werelden, waar men erg voorzichtig moet zijn, zoals gezegd. Daarnaast hebben we dus de mogelijkheid vanals het ware de uittreding in tijd, wat eerder een schouwen in tijd is, maar waarbij het ik-besef tijdelijk op deze wereld weg moet vallen om waarnemingen in de toekomst mogelijk te maken. We hebben daarmee dan ook geconstateerd dat tijd en ruimte, althans voor de geest die in de mens leeft, geen bepaalde grenzen zijn. Zij kunnen worden gevarieerd. Als zodanig beschikt de mens zelfs materieel over zeer vele mogelijkheden om zich als het ware voor te bereiden op datgene wat hij moet doen en daarbij bewust de meest juiste weg te kiezen aan de hand van aanvoelde en eventueel door projecties verkregen gegevens. Het blijkt eveneens mogelijk te zijn vanuit de ene persoon naar de andere, niet slechts gevoelens maar ook krachten over te brengen. Het blijft verder mogelijk dit te doen op elke willekeurige afstand, op elke willekeurige plaats. Dan moeten we aannemen dat de mens een veel complexer geheel is dan zo uiterlijk zichtbaar is; dat er een aantal kwaliteiten schuilen in die mens die althans op dit ogenblik in hun bron en oorzaak niet wetenschappelijk te definiëren waren en moeten we verder concluderen dat, zo het voorgaande juist is, en dat is dat grotendeels, dacht ik, bewijsbaar, moet worden aangenomen dat in die mens ook geestelijke mogelijkheden en kwaliteiten schuilen waarmee hij verder kan gaan.

En dan kom ik aan het laatste deel van dit betoog. Een geest is eigenlijk zijn eigen wereld, d.w.z. de geest zal alles wat die geest bereikt vertalen in termen van zijn persoonlijke inhoud. Wanneer u dus als geest actief bent, dan kunt u wel met anderen contact opnemen, maar het zal altijd een overdracht van uw persoonlijke inhoud naar de ander zijn en het antwoord dat verkregen wordt is altijd uw vertaling van de u bereikende begrippen of inhouden. Dan leeft u in een zeer subjectieve wereld. Voor geestelijke bewustwording is het daarom heel erg belangrijk dat je innerlijke rust, innerlijke vrede weet te vinden. Daar waar je deze niet, of niet voldoende, vindt zul je niet alleen geestelijke krachten verteren, maar je zult, zolang je in de stof leeft, zelfs de eigen zenuwkracht aantasten, de evenwichtigheid van het lichaam als het ware verstoren. Evenwicht en rust zijn belangrijk. Daarnaast is het erg goed wanneer we iets meer omtrent onszelf weten. En nu zal het u bekend zijn dat de kreet: Ken uzelve ontelbare malen is herhaald en de meeste mensen hebben dat uitgelegd als een soort psychische analyse geven van jezelf. Maar dat is natuurlijk nooit het juiste, want als je probeert jezelf te interpreteren, dan kom je hoogstens tot een psychologische leugen, nooit tot een analyse. Probeer niet jezelf te analyseren, dat is niet zo belangrijk, maar probeer te beseffen wat u kunt. Probeer te beseffen wat er in u schuilt. Wees u bewust van uw gevoelens en probeer te ontdekken waardoor ze veroorzaakt kunnen worden, zo leert u uzelf zien als een instrument, maar gelijktijdig leert u uzelf beheersen, juist door het kennen van uw eigen mogelijkheden. Dat kan heel erg belangrijk zijn. Wilt u dan contact opnemen met de geest, onze wereld dus, dan is dat mogelijk. Maar die mogelijkheid is weer afhankelijk van uw persoonlijke instelling en datgene wat u ontvangt is uw vertaling van de boodschap, nooit de lijnrechte woordelijke boodschap, zelfs wanneer we te maken hebben met een zogenaamde

oversluiting of inbeslagname, dus wat u hier voor u net niet ziet. U ziet alleen oogjes dicht en voor de rest ook niet veel dacht ik. Het contact dat ik dus op dit ogenblik heb betekent voor mij dat ik ongeveer 4/5 van hetgeen ik wil zeggen, kan zeggen. Het houdt verder in dat ik tot op zekere hoogte gebonden ben aan de taalgewoonten van de persoon die ik gebruik en toch ben ik geschoold op dit terrein, ik ben een geschoold spreker voor vele soorten van mediamieke gaven, ik weet wat ik doe en toch ben ik beperkt. U zult zeker, wanneer u nog niet hebt geleerd uzelf volledig te beseffen, niet in staat zijn een dergelijk resultaat te verkrijgen wanneer uw geest probeert te spreken tot uw stoffelijk bewustzijn. Als u daar een juistheid behaalt van 3 op 5 is het veel. En dat houdt in dat uw geestelijk streven moet beginnen op aarde, dat uw geestelijke aspiraties eerst in de materie moeten worden uitgedrukt. Als je streeft naar deel hebben aan de goddelijke liefde dan moet je eerst proberen om je medemens een beetje liefde te geven. Wanneer je streeft naar de absolute reiniging dan moet je eerst proberen je medemens de kracht te geven dat ze iets meer zichzelf kunnen worden. Geestelijke bewustwording en zelfs paranormale ontplooiing wordt bepaald door mentaliteit, maar daarnaast wel degelijk, ondanks de beperkingen, door de persoonlijke inzet die je daarvoor toont. En nu nog een kleine tip voor degenen die ermee bezig zijn. Denkt u niet, dat u ooit iets voor niets krijgt. Al wat je bent, al wat je doet, betekent invloed in de wereld en die invloeden kaatsen naar je terug. Anders gezegd, je betaalt voor al wat je doet, denkt en bent door te ervaren wat het gevolg is van je denken, je doen en op die manier blijft er een mate van evenwicht bestaan, mits je bereid bent te accepteren dat datgene wat je vanuit de wereld tegemoet komt in overeenstemming met je geestelijk streven en pogen een aanvulling daarop betekent en nieuwe mogelijkheden in zich bergt en niet een afremming of een beperking betekent waartegen je je zoudt moeten verzetten. Ook dat laatste kan van belang zijn.

Als u al dat voorgaande nog eens hebt overdacht en misschien hebt kunnen herlezen, dan hoop ik dat u erover na wilt denken en onthoud u één ding: u moet zelf denken. Uw eigen activiteit is bij paranormale ontwikkeling maar ook bij geestelijke ontplooiing het meest belangrijke wat er is. Al datgene wat u zonder meer aanneemt is meer een loden gewicht dat u hindert om vooruit te gaan dan een hulpmiddel, zelfs wanneer het de hoogste openbaring is. Eerst wanneer je die tot deel van jezelf hebt gemaakt, wordt ze tot kracht. Vragen?

+ Broeder, u zegt: tot deel van uzelf maken. Wilt u zeggen dat u het accepteert als waarheid, of hoe ziet u dat?

- Dat is zelfs niet iets zien als waarheid, maar er zijn bepaalde dingen, die zijn zozeer deel van jezelf dat je ze eigenlijk niet eens meer anders kunt beleven of denken.

+ Het is dus een overtuiging dan?

-Het is meer dan een overtuiging, het is een zodanige integratie in de eigen persoonlijkheid dat hierdoor de aard en het wezen van die persoonlijkheid a.h.w. in feite wordt gewijzigd. Dat betekent: het toevoegen van iets, het wegvallen van iets soms ook, maar het betekent dat je niet meer dezelfde bent. Zolang een geloof, een filosofie, een vorm van esoterie of wat dan ook buiten je staat, dan is het een last, tot het ogenblik dat je dit zozeer je eigen hebt gemaakt dat je er niet meer over hoeft te denken, dat het voor je geen confrontatie meer is of een raadsel of een probleem, maar eenvoudig iets dat je net zo automatisch gebruikt als een arm of een been en dat bedoel ik met 'deel van jezelf maken'. Dus, zozeer opnemen in het geheel van je reacties dat je automatisch de waarden daarvan hanteert zonder dit afzonderlijk te beseffen.

Vrienden, ik heb in elk geval mijn best gedaan om u zo goed en zo zakelijk mogelijk voor te lichten, misschien had u het liever een beetje gedragen gehad. Wat mij betreft, ik hoop alleen maar dat ik het onderwerp, op uw verzoek hier behandeld, in ieder geval nog zo heb kunnen uitbouwen, dat er voor uzelf nog mogelijkheden tot verdere ontplooiing inliggen. Ik dank u voor uw aandacht.

O.D.V.O.D.V.O.D.V.